

“Een CHI-opleiding is voedsel voor de ziel”

In 2013 volgde ik de eerste maal een opleiding bij CHI: **“Op verhaal komen communicatie binnen oncologie.”** De eerste keer wist ik niet wat ik moest verwachten. Vijf dagen verspreid over enkele weken het was gewoon fantastisch. De groep deelnemers waren enthousiaste, gemotiveerde mensen uit verschillende oncologische en palliatieve settings. De opleiders, allebei psycholoog, wisselden elkaar af, vulden elkaar aan. De theorie werd afgewisseld met videofragmentjes en tips. Telkens een hele dag lang, werden we ondergedompeld in de materie. We konden ons helemaal inleven. Want het is vandaag opleidingsdag CHI en daarna niet meer naar het werk. **Gewoon heel de dag Chi.** Best vermoeiend hoor, maar ook zo boeiend. Ook de deelnemers hadden hun eigen inbreng; iedereen had zijn kwaliteit. Ook samen het middagmaal nuttigen was fijn, ervaringen werden uitgewisseld over de werksituatie er werd al eens iets privé gedeeld. **We zijn allemaal mensen, verbonden door de motivatie om goed voor onze patiënten te zorgen.** En ja, we kregen ook huiswerk. We moesten ineffectieve gespreksituaties op het werk inventariseren en meebrengen. Met daarna het gevreesde “rollenspel.” Bij niemand favoriet, maar het is zo een veilige manier om te oefenen. De laatste dag kregen we allemaal een tekst, een sprookje, een boodschap om als zorgverlener ook goed voor jezelf te zorgen. Het volgen van deze opleiding is ook een vorm van **zelfzorg** en ik had er enorm van genoten.

Er volgde in de jaren nadien nog een 2de en een 3de CHI-opleiding:

“Afstand en Nabijheid in communicatie binnen oncologie.” Deze keer wist ik wel wat ik kon verwachten en ik keek er naar uit. Ik kwam naar deze opleiding om er 100% alles uit halen wat erin zit: begeleiding van 2 psychologen – intensief 5 dagen werken theorie en praktijk – collega’s met dezelfde professionele problemen – veilige omgeving (respect en discretie) – alles om nog beter voor de patiënt en zijn naasten te kunnen zorgen. En weer was het opzet geslaagd. Ik had er veel aan gehad en het was een aangename manier om kennis en inzicht op te doen.

“In relatie met kanker ... systeemgericht werken.” Een paar bekende gezichten van de vorige opleiding. Iedereen had de vorige opleidingen gevolgd, sommige op een andere locatie of een ander tijdstip. Iedereen wist wat er te verwachten was en iedereen was bereid om het beste van zichzelf te geven, dit hadden we al ontdekt tijdens de welkomstkoffie. Er werd weer een stevige brok theorie doorworsteld afgewisseld met video en filmfragmentjes. Boekentips werden doorgegeven. De les werd onderbroken om naar een zonsverduistering te kijken, niets menselijks is ons vreemd. Ook weer het rollenspel. Tijdens de middagpauze werden er professionele ervaringen uitgewisseld, maar ook persoonlijke bezorgdheden werden aangehaald, zoals daar zijn de zorg voor onze hulpbehoevende ouders, de zorg voor onze kleine en/of grote kinderen en hoe we dat allemaal in ons leven kunnen inpassen en of we onszelf dan niet af en toe voorbij lopen. **Kortom onze professionele batterijen werden opgeladen.** We hadden weer een aantal nieuwe communicatievaardigheden op zak, en we hadden weer ervaren dat we naast professionals ook mensen zijn ieder met zijn eigen bezorgdheden en uitdagingen in het leven...

Martine Wauters

Verpleegkundige palliatief support team UZA.